Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

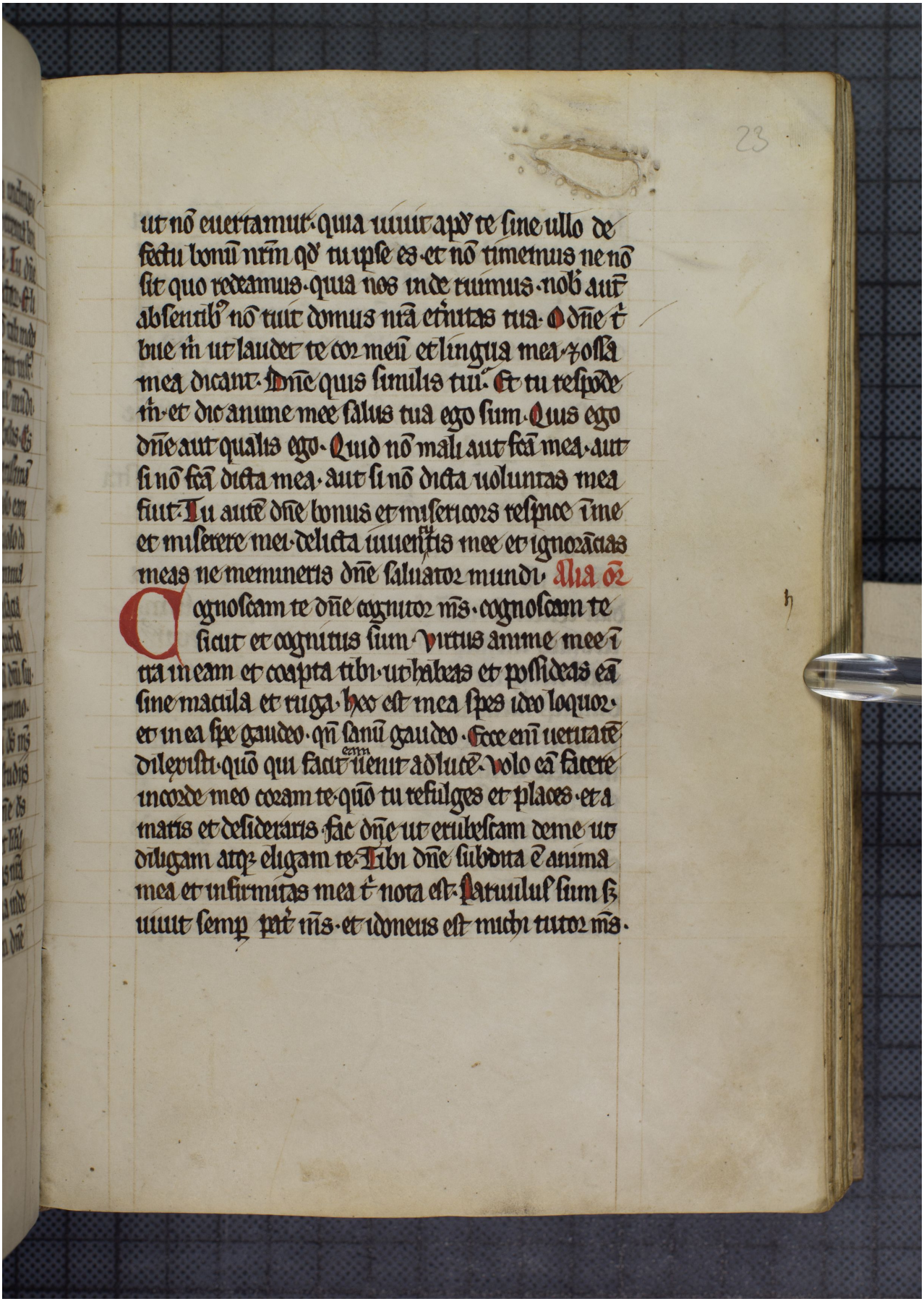

23

ut nō euertamur. quia uiuit apd te sine ullo de
fectu bonū nr̄m qd tu ipse es. et nō timemus ne nō
sit quo redeamus. quia nos inde ruimus. nob aut
absentib nō tuit domus nr̄a et̄nitas tua. O dn̄e t
bue m̄ ut laudet te cor meū et lingua mea. ꝛ ossa
mea dicant. Dn̄e quis similis tui. Et tu respōde
m̄. et dic anime mee salus tua ego sum. Quis ego
dn̄e aut qualis ego. Quid nō mali aut fc̄a mea. aut
si nō fc̄a dicta mea. aut si nō dicta uoluntas mea
fuit. Tu autē dn̄e bonus et misericors respice ī me
et miserere mei. delicta iuuentutis mee et ignorācias
meas ne memineris dn̄e saluator mundi. Alia or̄

Cognoscam te dn̄e cognitor m̄s. cognoscam te
sicut et cognitus sum. Virtus anime mee ī
tra in eam et coapta tibi. ut habeas et possideas eā
sine macula et ruga. hec est mea spes ideo loquor.
et in ea spe gaudeo. qn̄ sanū gaudeo. Ecce enī ueritatē
dilexisti. quō qui facit eam uenit ad lucē. Volo eā facere
in corde meo coram te. quō tu refulges et places. et a
maris et desideraris. fac dn̄e ut erubescam de me ut
diligam atqꝫ eligam te. Tibi dn̄e subdita ē anima
mea et infirmitas mea t nota est. Paruulus sum ꝫ
uiuit semp pat m̄s. et idoneus est michi tutor m̄s.